

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/812/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712216965
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5712216965.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporkyni: O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. XX, zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. I. X/A, XXX XX T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. I. X/A, XXX XX T., v konaní o zaplatenie sumy 6.741,46 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9C/230/2013-128 zo dňa 04.06.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania **r o z h o d n e** súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 9C/230/2013-128 zo dňa 04.06.2014 návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania vyslovil, že bude o nich rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by odporcom v rade 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 6.741,46 Eur s príslušenstvom, a to na tom skutkovom a právnom základe, že odporkyňa v rade 1/ uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou GE Money, a.s. zmluvu o úvere, z ktorej si nespĺnila svoje povinnosti, a preto voči právnemu predchodcovi navrhovateľa jej vznikol dlh vo výške žalovanej sumy. Vo vzťahu k odporcovi v rade 2/ navrhovateľ svoj návrh odôvodnil, že tento pristúpil k záväzku odporkyne v rade 1/. Uznesením zo dňa 04.06.2014, č.k. 9C/230/2013-126 z dôvodu späťvzatia návrhu voči odporcovi v rade 2/ súd konanie voči nemu zastavil.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázať, že odporkyňa ako dlžníčka dňa 07.04.2008 uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom Zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch č. 01032218, na základe ktorej jej právny predchodca navrhovateľa poskytol spotrebiteľský úver vo výške 145.000,00 Sk (4.813,12 Eur) s ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 15,49 % so 72 splátkami vo výške 3.147,00 Sk (104,46 Eur) mesačne splatnými k 7. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 07.05.2008. Keďže odporkyňa si svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere riadne a včas neplnila, zo strany právneho predchodcu navrhovateľa došlo dňa 12.02.2009 k vyhláseniu predčasnej splatnosti poskytnutého úveru. Právny predchodca navrhovateľa ako postupca dňa 23.09.2009 uzavrel s navrhovateľom ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bolo aj postúpenie jeho pohľadávky voči odporkyni

vyplývajúcej z uzavretej zmluvy o úvere. Odporkyňa dňa 17.05.2011 uzavrela s navrhovateľom Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu č. 1500434, na základe ktorej uznala záväzok vyplývajúci z uzavretej zmluvy o úvere, ktorý pozostával z neuhradenej istiny úveru vo výške 4.600,81 Eur a z príslušenstva vo výške 150,00 Eur.

Súd prvého stupňa postupoval podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného od 01.05.2014, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Preto vzhľadom na jeho povinnosť upravenú v citovanom zákonom ustanovení súd najskôr skúmal, či nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy nie je premlčaný, a to podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z návrhu na začatie konania, ktorý bol doručený prvostupňovému súdu dňa 09.11.2012, mal preukázané, že zo strany právneho predchodcu navrhovateľa došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti poskytnutého úveru, a to ku dňu 12.02.2009. V tento deň sa teda stala splatnou celá žalovaná suma a odo dňa 13.02.2009 začala plynúť premlčacia doba. Aj keď odporkyňa v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu dňa 17.05.2011 písomne uznala právo navrhovateľa na zaplatenie nesplatennej časti istiny úveru a na zaplatenie príslušenstva úveru vo výške 150,00 Eur a toto právo by sa teda malo premlčať za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, no súd pristúpil k posúdeniu platnosti tohto uznania a dospel k záveru, že nie je platné. Vychádzal z ust. § 34 Občianskeho zákonníka a § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 7 ods. 1 a ods. 2 písm. a/, b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a konštatoval, že súdu je z jeho činnosti známe, že navrhovateľ predkladá spotrebiteľom na podpis obdobné dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku pod zámienkou umožnenia splácania dlžnej sumy splátkami v časovej tiesni bez toho, aby ich s obsahom tejto dohody a s následkami jej podpísania oboznámil a s tvrdením, že podpísanie tejto dohody je jediným spôsobom, ako sa vyhnúť exekúcii. Navrhovateľ takýmto spôsobom - nekalou obchodnou praktikou - dosahuje, že nastávajú účinky uznania práva v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to jednak z dôvodu, že tu chýba skutočná vôľa odporcu takýto právny úkon vykonať a jednak z dôvodu, že navrhovateľ dosiahol takéto uznanie nekalou obchodnou praktikou. Podľa právneho záveru prvostupňového súdu je vylúčené, aby spotrebiteľ, ktorý má vedomosť o stave veci, dobrovoľne uznal záväzok, keď takmer jediným následkom takéhoto konania by malo byť plynutie 10-ročnej premlčacej doby. Vzhľadom na to súd nepovažoval uznanie práva navrhovateľa zo strany odporkyne za platné, a preto nedošlo k plynutiu novej premlčacej doby. Nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy sa premlčal v 3-ročnej premlčacej dobe vo vzťahu k poslednej časti žalovanej sumy - k zosplatennej časti poskytnutého úveru plynúcej od 13.02.2009, teda najneskôr dňa 13.02.2011. Keďže navrhovateľ podal návrh na začatie konania na pošte dňa 07.11.2012 a súdu bol doručený 09.11.2012, teda po uplynutí premlčacej doby, súd musel návrh zamietnuť. O trovách konania bude rozhodnuté podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Vytýkal prvostupňovému súdu nesprávne právne posúdenie veci, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesúhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu, že pohľadávka je premlčaná. Zdôraznil, že v predmetnej veci sa jedná o tzv. absolútny obchod, čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov sa spravuje Obchodným zákonníkom. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ust. § 387 a nasl. Obchodného zákonníka, tzn. že aj v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, a to 4-ročnú premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť dňom 13.02.2009, čo je deň nasledujúci po 12.02.2009 označenom v platobnej histórii ako „zrieknutie sa budúceho poplatku“ (kedy došlo k zosplateniu úveru) a uplynula dňa 13.02.2013, pričom žaloba bola podaná 07.11.2012, teda v premlčacej dobe. Navrhovateľ trvá na tom, že Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku došlo k platnému uznaniu dlhu, vzhľadom na vyššie uvedené navrhovateľ nepovažuje za potrebné opakovane zdôvodňovať platnosť tejto Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, nakoľko pohľadávka vo vzťahu k pôvodnej zmluve a úvere premlčaná nie je. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 4/2012 a rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/157/2013 a 7Co/79/2013. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrhu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazhe odporkyňu k náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa spoločne písomne vyjadrila odporkyňa spolu s vedľajším účastníkom na strane odporkyne.

Uviedli, že prvostupňový súd správne vyhodnotil predmetnú Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 17.05.2011 ako absolútne neplatný právny úkon s poukazom na nekalosť tejto obchodnej praktiky. Zdôraznili, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že individuálne s odporkyňou dojednal v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti jednotlivé podmienky v tejto dohode obsiahnuté tak, ako to vyžaduje ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Tak, ako konštatoval aj prvostupňový súd, úvahy o nekalosti tejto obchodnej praktiky podporil aj sám navrhovateľ tým, že vo vzťahu k odporcovi v rade 2/, s ktorým uzavrel obdobnú dohodu, vzal návrh na začatie konania späť. Správne následne prvostupňový súd konštatoval premlčanie žalovaného nároku s použitím všeobecnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/81/2012, ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 402/2013 z 19.06.2013. Navrhli rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať im trovy odvolacieho konania v celkovej výške 294,46 Eur.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené záver prvostupňového súdu o premlčaní nároku navrhovateľa považuje odvolací súd za správny. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 09.11.2012, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty, na ktorú súd prvého stupňa prihladol podľa ust. § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného od 01.05.2014. Odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, ktorý poukazoval na to, že v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, a to 4-ročnú premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť dňa 13.02.2009 a uplynula podľa odvolateľa 13.02.2013, pričom návrh bol podaný 07.11.2012, teda v premlčacej dobe. S uvedeným tvrdením odvolací súd sa nestotožňuje, pretože aj keď odvolací súd nijako nepopiera skutočnosť, že úver je absolútnym obchodom, predmetná vec je však o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou (zákon č. 634/1992 Z. z., zákon č. 250/2007 Z. z. a ustanoveniami Občianskeho zákonníka), pričom ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Ide teda o typický občiansko-právny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občiansko-právne vzťahy. Preto odvolací súd odmieta názor odvolateľa, podľa ktorého na predmetnú spotrebiteľskú vec nedopadá právna úprava občianskeho práva, ale obchodného práva. Aj podľa odvolacieho súdu žalobca uplatnil právo premlčané, preto prvostupňový súd správne návrh zamietol. Keďže odvolací súd v rozhodnutí prvostupňového súdu nezistil pochybenie, z dôvodu jeho vecnej správnosti ho potvrdil.

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p., preto o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 4 rozhodne súd prvého stupňa.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.